

[Jytte Hilden]

siden efteråret med sine ting. Men det ved han naturligvis godt, så jeg synes, vi skal se at få den hund ud af keglerne igen.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke for de klare signaler, der er kommet i dag, og den brede enighed, der er. For det første opfatter jeg det sådan, at man i folketinget er glad for, at regeringen har iværksat arbejdet med den grønne handlingsplan udarbejdet af tre eksperter. Vi er altså enige om, at på dette felt skal der ske noget.

Dernæst har jeg opfattet et klart signal i retning af, at man gerne vil have folketinget inddraget på en anden måde, end det skete ved tidligere programmer af lignende art. Jeg vil gerne her love og forsikre, at regeringen naturligvis vil komme til folketinget med en handlingsplan, og hvis det ønskes, at denne handlingsplan får beslutningsform; så er til-sagnet hermed givet.

Et tredje signal, som jeg er glad for, er dette – jeg tror, det blev formuleret af fru Lone Dybkjær – at denne behandling i folketinget ikke skal være hverken en sovepude eller noget, der får regeringen til at sige: nå ja, men så venter vi på, at vi har drøftet tingene. Tværtimod opfatter jeg det på den måde, at man ønsker, at vi skal gå videre uden ophold, og om så handlingsplanen kan fremsættes her i foråret, hvad jeg tvivler på, eller til efteråret, bliver af mindre betydning.

De store beløb, der tales om, vil naturligvis ikke i væsentligt omfang komme til udbetaling før i næste finansår og de næstfølgende finansår, så der vil blive rigelig tid for folketinget til at blande sig i fordelingen på de enkelte områder. Det er jo under alle omstændigheder sådan, at ikke en øre kan udbetales, uden at der er hjemmel til det. Det vil sige, at finansudvalget eller folketinget i form af en finanslov skal sige god for det. Derfor har jeg heller aldrig nogen sinde haft nogen illusioner om, at regeringen kunne lave dette her uden om folketinget. Det kunne vi ikke drømme om, og hvis folketinget ønsker at blive inddraget via et beslutningsforslag, så er det hermed et løfte om, at sådan kan vi gøre.

Hvis det er et ønske, så kan man sige, at konklusionen på debatten i dag altså er, at vi ikke vedtager dette beslutningsforslag, men

at vi vedtager, at regeringen skal komme med et andet, som sandsynligvis på væsentlige punkter bliver præget af den samme ånd, som ligger i forslaget, for det er jo også den samme ånd, som ligger i det grønne oplæg fra de tre eksperter, og det var for øvrigt den samme ånd, som førte til, at vi tre ministre bad eksperterne om at udarbejde det.

Dermed kan jeg altså bekræfte, hvad hr. Korneliusen efterlyste, nemlig at vi arbejder med en samlet plan, for øvrigt ikke kun på bioteknologiens område, men for forskningen generelt.

Hr. Rahbæk Møller spurgte, hvornår vi vil komme med vores oplæg, og om vi vil forelægge det for det nye genteknologiske råd, som skal oprettes, og han spurgte også, om dette råd vil blive oprettet ved lov. Svaret er, at vi ikke havde tænkt os, det skulle oprettes ved lov. Vi havde tænkt os, det skulle oprettes i løbet af et par måneder, og jeg ville finde det helt unaturligt, hvis ikke det genteknologiske råd blev inddraget i arbejdet med dette her. Det ville jo være underligt at indbyde et råd til at rådgive regeringen og så sige: men for resten har vi lige startet et stort program, som vedrører jeres område. Det ville være en mærkelig start. Naturligvis skal rådet have mulighed for at udtale sig om dette program. Men igen er det vigtigt, at vi nu ikke lader de forskellige aktører sidde og vente på hinanden, for jeg mener faktisk ikke, der er ret megen tid at spille på dette felt.

Det er vigtigt, at der udgår det signal fra Danmark til det øvrige Europa, at vi er handlekraftige, vi er i gang, og derfor er Danmark et oplagt sted at placere også europæiske samarbejdsprojekter omkring bioteknologi. Det er jo i sig selv en mulighed for at det væsentlige, vi gerne skulle opnå med dette.

Fru Anne Grete Holmsgård nævnte udviklingslandene, og det lød, som om hun mente, at det bioteknologiske forskningsprogram nærmest er irrelevant for udviklingslandene, sådan som det foreligger. Det mener jeg er helt forkert. Der er jo kolossale perspektiver netop for udviklingslandene i bioteknologien. Jeg tænker på perspektiver i retning af at udvikle planter med større rodnet, som bedre kan vokse i tørre områder, med andre ord mulighederne for ad bioteknologisk vej at begrænse ørkenudbredelse og måske endda